

## Projet de loi n° 2648/001 du 23 août 2017 portant création de l'Autorité de protection des données

### VIE PRIVÉE

Traitement des données à caractère personnel – Commission de la protection de la vie privée – Protection des données personnelles

### PERSOONLIJKE LEVENSSFEER

Verwerking van persoonsgegevens – Commissie voor de bescherming van persoonlijke levenssfeer – Bescherming van persoonsgegevens

Bien que le règlement (UE) n° 2016/679 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données (règlement GDPR) ne doit pas faire l'objet d'une transposition nationale, les articles 51 et 54 imposent aux Etats membres l'adoption d'une loi instituant une autorité de protection des données conforme au GDPR.

C'est dans ce cadre que le projet de loi n° 2648/001 portant création de l'Autorité de protection des données a été déposé auprès de la Chambre le 23 août 2017.

La future autorité remplacera l'actuelle Commission de la protection de la vie privée et deviendra l'autorité responsable de la bonne exécution du GDPR sur le territoire belge. Les dispositions de ladite loi entreront en vigueur le 25 mai 2018.

L'actuel projet de loi ne porte que sur la création et l'organisation de l'Autorité de protection des données. Il ne contient donc pas de disposition de droit matériel.

La nouvelle DPA sera composée de six nouveaux organes: le comité de direction, le secrétariat général, le service de première ligne, le centre de connaissance, le service d'inspection et la chambre contentieuse.

La DPA se verra investie de pouvoirs d'investigation et de contrôle. Elle pourra auditionner des témoins, mener des enquêtes, procéder à des examens, consulter et obtenir des copies de systèmes informatiques litigieux et des données qu'ils contiennent, saisir des biens ou des systèmes informatiques ou prendre des mesures provisoires telles que la suspension, la limitation ou le gel temporaire du traitement de données.

Elle pourra également saisir n'importe quel tribunal d'une violation d'une des dispositions du GDPR et, le cas échéant, pourra être amenée à se prononcer devant un tribunal sur la question de l'application de ces dispositions.

Si une personne physique ou morale dépose une plainte auprès de la DPA, ce sera le service de première ligne qui traitera la plainte en premier lieu afin d'en apprécier sa recevabilité.

La plainte pourra ensuite être transférée à la chambre contentieuse.

Parallèlement, le service d'investigation pourra être saisi dans divers cas. Suite aux éventuelles mesures d'inspection et de contrôle prises, le service d'investigation pourra décider de rejeter la plainte, de la renvoyer à la chambre contentieuse, de la transférer au Ministère public ou à une DPA d'un autre Etat membre.

Une fois saisie, soit par le service de première ligne, soit par le service d'inspection, la chambre contentieuse pourra prendre diverses mesures telles que classement sans suite, non-lieu, avertissement, ordre de mise en conformité, amende, astreinte, etc.

## 6. INSOLVENTIE/INSOLVABILITÉ

*Inge Van De Plas*<sup>23</sup>

### Wetgeving/Législation

#### **Federale overheidsdienst financiën, circulaire 2017/C/76 betreffende het pandregister**

#### **ZEKERHEDEN**

Zakelijke zekerheid – Pand – Pandregister

#### **SÛRETÉS**

Sûreté réelle – Gage – Register

Op 23 november 2017 heeft de federale overheidsdienst financiën een circulaire uitgevaardigd naar aanleiding van de inwerkingtreding van het nieuwe pandregister op 1 januari 2018. Hierbij krijgen verschillende aspecten van het pandregister meer praktische toelichting, zoals de registratie van gegevens in en de raadpleging van het register.

Wat betreft de registratie wordt meer uitleg gegeven over hoe de pandhouder (bij het pandrecht) of verkoper (bij het eigendomsvoorbehoud) zich kan authenticeren en identificeren. Hier wordt voornamelijk stilgestaan bij de mogelijkheid voor buitenlandse pandhouders om zich te laten vertegenwoordigen door een Belgische lasthebber en de mogelijkheid voor pandhouders om een overeenkomst als "geregistreerd gebruiker" af te sluiten met de Algemene Dienst van Patrimoniumdocumentatie. Daarnaast gaat de circulaire dieper in op de te registreren gegevens, meer bepaald de omschrijving van het bezwaarde goed. De wetgever erkent immers dat het niet eenvoudig zal zijn voor pandhouders om de bezwaarde goederen zodanig te omschrijven dat zij "aanduidbaar" zijn, ook na eventuele verwerking of zakelijke subrogatie. Echter, het bezwaarde goed omschrijven op een aanwijsbare manier is noodzakelijk, omdat het bezwaarde goed ook als zoekcriterium mee zal worden opgenomen. De pandhouder krijgt hiervoor een tekstvak (max. 1.000

<sup>23</sup> Doctoraatsassistent Onderneming en Recht, Universiteit Antwerpen.

woorden), waarin hij de omschrijving van het bezwaarde goed uit de pandovereenkomst kan overnemen.

In het tweede deel gaat de circulaire in op hoe men het pandregister zal kunnen raadplegen. Hierbij zijn vooral de zoekcriteria interessant:

- als pandhouder, vertegenwoordiger, verkoper of hun lasthebber: op alle gegevens betreffende panden of goederen waarvan men zelf pandhouder (of zijn vertegenwoordiger), respectievelijk houder van het eigendomsvoorbehoud, of hun lasthebber is;
- als pandgever, koper of hun lasthebber: op alle gegevens betreffende panden of goederen waarvan men zelf pandgever of koper (of hun lasthebber) is; (16) op pandgever/koper (identiteit natuurlijke of rechtspersoon) + beschrijving van het bezwaarde goed (*free text*);
- op het ondernemingsnummer van de pandgever/koper + beschrijving van het bezwaarde goed (*free text*);
- op registratienummer;
- op identificatienummer (toegekend aan de pandhouder, vertegenwoordiger, verkoper of hun lasthebber bij registratie van een pandrecht of eigendomsvoorbehoud).

In de circulaire wordt duidelijk gesteld dat zoeken op *free text* alleen niet mogelijk zal zijn. Daarenboven, zal men zijn zoekopdracht niet kunnen verfijnen (het systeem werkt op een *hit/no hit*-basis). Op deze manier wenst de wetgever zoekopdrachten *at random* te vermijden en wordt een bijkomende drempel ingebouwd ter bescherming van de privacy.

Ten slotte wordt ook meer toelichting gegeven bij de retributies die men zal moeten betalen om een pandrecht of eigendomsvoorbehoud te registreren (of eventueel te vernieuwen of te verwijderen) en het pandregister te consulteren. Opvallend hierbij is de regeling voor de retributies voor de raadpleging van het register. Per raadpleging zal men moeten betalen, maar het aantal zoekresultaten is op voorhand niet bekend. Voor dit probleem is een regeling uitgewerkt, waarbij per raadpleging een vast bedrag zal worden betaald. Indien er meerdere zoekresultaten zijn, dan wordt per bijkomend geselecteerd zoekresultaat, waarvoor een elektronische gehandtekend document wordt gevraagd, een extra retributie aangerekend. Meer informatie over de circulaire kan u terugvinden op:

<http://ccff02.minfin.fgov.be/KMWeb/document.do?method=view&nav=1&id=305640ea-95c6-4cc3-943d-53ea72150677&disableHighlighting=true&documentLanguage=nl#findHighlighted>.

## Rechtspraak/Jurisprudence

### **Hof van Cassatie 12 oktober 2017**

Zaak: C.17.0071.N

CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING (WET 31 JANUARI 2009)

Gerechtelijke reorganisatie – Gerechtelijke reorganisatie door collectief akkoord – Intrekking van het reorganisatieplan – Nieuw verzoek

CONTINUITÉ DES ENTRPRISES (LOI DU 31 JANVIER 2009)

Réorganisation judiciaire – Réorganisation judiciaire par accord collectif – Retrait du plan de réorganisation – Nouvelle requête

Op 13 maart 2013 werd een eerste maal een gerechtelijke reorganisatie geopend in hoofde van NV Ove Investments (hierna, eiseres). Tijdens de gerechtelijke reorganisatie werd een collectief akkoord gehomologeerd (d.d. 12 juni 2013), dat vervolgens werd ingetrokken op grond van artikel 58 WCO (thans art. XX.83 WER). De intrekking van het reorganisatieplan heeft tot gevolg dat de schuldenaar en schuldeisers zich in dezelfde toestand bevinden alsof er geen gehomologeerd reorganisatieplan zou zijn geweest, behalve wat betreft reeds uitgevoerde betalingen of de overdracht van een geheel of een gedeelte van de onderneming.

Op 4 mei 2016 diende eiseres nogmaals een verzoekschrift in tot opening van de procedure van gerechtelijke reorganisatie. De procedure van gerechtelijke reorganisatie werd geopend op 25 mei 2016. Tegen de opening van deze procedure werd derdenverzet aangetekend door de fiscus (hierna, verweerder), dat ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard bij vonnis van 20 juli 2016. De fiscus stelde vervolgens hoger beroep in tegen het vonnis van 20 juli 2016, waarbij de opening van de (tweede) procedure van gerechtelijke reorganisatie in hoofde van eiseres werd bevestigd.

Het hof van beroep te Antwerpen gaf de fiscus (gedeeltelijk) gelijk en deed de opening van de tweede gerechtelijke reorganisatie (d.d. 25 mei 2016) teniet bij arrest van 5 januari 2017. De appelrechters oordeelden dat de opening van de nieuwe procedure van gerechtelijke reorganisatie (d.d. 25 mei 2016) niet voldoet aan de voorwaarden in artikel 23, § 5 WCO (nieuw art. XX.45, § 5 WER). Deze bepaling stelt: “wanneer het verzoek uitgaat van een schuldenaar die meer dan drie maar minder dan vijf jaar tevoren reeds het openen van een procedure van gerechtelijke reorganisatie heeft aangevraagd en verkregen, de nieuwe procedure van gerechtelijke reorganisatie niet mag terugkomen op de verworvenheden van schuldeisers die zijn verkregen tijdens de vorige procedure”. Volgens de appelrechters doet dit nieuwe reorganisatieplan afbreuk aan de verworvenheden van de schuldeisers uit het eerste reorganisatieplan (d.d. 12 juni 2013), met name de